

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206109
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119206109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 377,15 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 32Csp/79/2019-55 zo dňa 19.07.2019 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok s výnimkou vo výroku II.
- II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 250 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá .
III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie finančného zadostučinenia.

1.2. Mal za to, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy.

1.3. Ďalej uviedol, že z rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/12/2017-69 zo dňa 07.11.2017 vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 19.06.2015 zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka. Okresný súd Prešov uvedeným rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka z dôvodu, že ide o neprijateľnú a teda neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy (§5a ods. 1 písm. a), § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy v spojení s § 37 ods. 1, § 39 a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/17/2018 zo dňa 25.04.2018.

1.4. Súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnenia vyššie uvedených rozhodnutí, ktoré konštatovali porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

1.5. V danom prípade považoval za spravodlivé priznať finančné zadostučinenie vo výške 250 Eur, ktoré je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhovel predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom.

1.6. Nestotožnil sa s názorom, že výška primeraného finančného zadostučinenia musí byť v každom jednom prípade totožná s výškou hrozacej materiálnej ujmy. Žalobca okrem argumentu, že požaduje rozdiel medzi sumou 2 877,15 Eur, o ktorú by sa žalovaný obohatil, ak by sa nedomáhal zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a medzi schválenou výškou úveru 1 500 Eur, pred súdom neprodukoval žiadne iné tvrdenia ohľadom požadovanej výšky primeraného finančného zadostučinenia. Žalobca neuviedol žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie primeraného finančného zadostučinenia v požadovanej výške.

1.7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný.

2.1. Namietal, že napádaný rozsudok neobsahuje označenie žiadnej preukázanej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania, ktorá by odôvodnila výšku priznaného finančného zadostučinenia. Súd prvej inštancie sám v odôvodnení uviedol, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia (a teda ani dôkazné bremeno) ohľadne požadovanej výšky finančného zadostučinenia.

2.2. Súdom uvádzané odôvodnenie je všeobecné a založené na skutočnostiach, ktoré žalobca v podanej žalobe a podľa obsahu rozsudku ani neskôr netvrdil.

2.3. Z napádaného rozsudku nevyplýva, aké skutočnosti súd vôbec posudzoval vo vzťahu k priznanej sume 250 Eur. Rozsudok obsahuje len všeobecný záver, že súd považuje uvedenú sumu za primeranú; to, na základe čoho k tomu dospel k uvedenému záveru ale neuvádza.

2.4. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadostučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z neho zrejmé, v čom je napríklad daná primeranosť

2.5. Odvolanie žalovaný podal predovšetkým pre nepreskúmateľnosť rozsudku a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

2.6. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

5. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

6. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

7. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu.

8. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

9. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

10. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 19.06.2015 zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 16Csp/12/2017-69 zo dňa 07.11.2017 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy.

10.1. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že uvedená Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neprijateľných klauzúl, neplatných právnych úkonov, spôsobujúcich to hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa mu podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd prvej inštancie vyhodnotil Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým neplatnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka., ktorá nebola individuálne dojednaná. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/17/2018 zo dňa 25.04.2018.

11. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní, ktorý spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej.

11.1. Je pritom zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa na úkor žalobcu snažil bezdôvodne obohatiť o sumu 2.877,15 Eur. Žalobca sa podaním žaloby úspešne domohol svojich práv voči žalovanému, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

12. K odvolacej námietke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neúplatnú. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

13. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnému žalobcovi. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobcovi v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).